

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Viktor Švantner**, IČO: 72015900
se sídlem Plzeň, Mikulášská třída 455/9
jako insolvenční správce společnosti STEEN QOS s.r.o., IČO: 27972941
se sídlem Vojkovice 58

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2025, č. j. MZE-57103/2025-14113, sp. zn. MZE-18107/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání podané předchozím insolvenčním správcem společnosti STEEN QOS s.r.o. a bylo potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 15. 2. 2024, č. j. SZIF/2024/0108420. Uvedeným rozhodnutím byla společnost

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

STEEN QOS s.r.o. uložena povinnost vrátit dotaci ve výši 5 000 000 Kč (100 % dotace), která jí byla poskytnuta na základě žádosti o dotaci reg. č. 14/020/3120f/341/000013 na projekt „Investice do strojního vybavení pro kovovýrobu“ v rámci Programu rozvoje venkova ČR na období 2007–2013, v opatření III.1.2 Podpora zakládání podniků a jejich rozvoj.

2. Důvodem pro vrácení dotace byl závěr žalovaného, že (1) žalobce zřídil zástavní právo s účinky k 11. 1. 2019 zatěžující místo realizace projektu v rozporu s kapitolou 4. písm. h) obecných podmínek Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR 2007–2013, č. j. 3815/2014-MZE-14112, platnými pro 20. kolo příjmu žádostí (dále jen „Pravidla“), že (2) došlo k umělému vytvoření podmínek v rámci výběrového řízení, ve kterém zvítězila společnost propojená s příjemcem dotace, že (3) došlo k umělému navýšení pořizovací ceny strojů oproti ceně obvyklé a že (4) došlo k propuštění technologie po provedení celního řízení až po podání žádosti o platbu.

II. Obsah žaloby

3. *V prvním žalobním bodě* žalobce namítal nedostatečnost zjištění skutkového stavu ohledně „ceny obvyklé“ a metodickou chybu znaleckého posudku. Uvedl, že žalovaný staví závěr o nepřiměřeném navýšení na posudku, který počítá dovozní pořizovací cenu prvního vlastníka v ČR, nikoli obvyklou tržní koncovou cenu pro srovnatelné plnění (záruka, servis, uvedení do provozu, doprava, clo, kurzová rizika, financování atd.). Správní orgán neprovedl žádné tržní komparace ani nevyvrátil odborně formulované výhrady žalobce. Takový posudek nemůže být rozhodujícím důkazem, nesplňuje-li standard úplnosti a přesvědčivosti a nevypovídá-li rozhodné okolnosti. Závěr o „více než dvojnásobku“ proto není dostatečně prokázán ani přezkoumatelný.
4. *Ve druhém žalobním bodě* žalobce namítal neoprávněnou extenzi pravidla o personální/majetkové propojenosti na subdodavatele. Tvrdil, že text Pravidel míří na vztah mezi zadavatelem a uchazečem, respektive mezi uchazeči v témže řízení. Žalovaný bez opory v Pravidlech rozšířil zákaz i na subdodavatelský řetězec [společnost MASS RAY INTERNATIONAL LIMITED (dále jen „Mass Ray“)], ač propojenost mezi žalobcem a vítězným uchazečem LightGate a.s. (dále jen „LightGate“) neprokázal. Takový výklad je v neprospěch adresáta, porušuje zásadu předvídatelnosti a zákaz libovůle, obzvláště má-li vést ke 100% sankci.
5. *Ve třetím žalobním bodě* žalobce namítal neunesení důkazního břemene k ovládnutí zahraniční společnosti v relevantním čase. Uvedl, že žalovaný dovozuje ovládnutí společnosti Mass Ray osobou spojenou se žalobcem z listin cizozemského původu a indicíí, aniž by prokázal jejich autenticitu a vztah k rozhodnému období dodávek (2014/2015). Namísto přímých důkazů přebírá tvrzení z trestního spisu bez kritického zhodnocení relevance k Pravidlům. Předčasnost žádosti o platbu nebyla individualizována; paušální postih je nepřiměřený. I kdyby u jedné položky (nůžky Q35Y-20) nebyla k 27. 2. 2015 prokázána plná dispozice, správní orgán měl posoudit dopad na celek a zvážit méně invazivní nápravu (krácení jen u dotčené části). Nebylo vysvětleno, proč má dílčí vada vést k odnětí celé dotace.
6. *Ve čtvrtém žalobním bodě* žalobce namítal chybné právní posouzení zástavního práva a absenci proporcionality. Což odůvodnil následovně: „Absolutně pochopí zástavního práva ČS, a.s. Pravidlo míří na financovaný z dotace; žalovaný bez bližšího odůvodnění postihl celé plnění za zástavu „místa realizace“, ač dotace primárně směřovala na stroje. Nebyla zvažována alternativa nižší korekce ve vztahu k dotčenému majetku ani účel zajištění (refinancování více projektů, konec vázanosti blízko).“

7. *V pátém žalobním bodě* žalobce namítal nepřezkoumatelnost volby maximální sankce. Tvrdil, že žalovaný nepředložil konkrétní úvahy k přiměřenosti 100% krácení, neidentifikoval znaky úmyslného či systémového porušení, nekvantifikoval údajné nadhodnocení ani nevysvětlil, proč nepostačí mírnější korekce. Pouhá recepce obžaloby a úředních záznamů bez provedení a zhodnocení důkazů ve správním řízení porušuje povinnost hodnotit důkazy a vypořádat námitky. Správní orgán musí sám posoudit věrohodnost a relevanci pro dotační pravidla; nestačí odkázat na trestní spis.
8. Závěrem žaloby žalobce poukázal na relevantní judikaturu, avšak bez jakékoliv souvislosti s projednávaným případem.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

9. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí, na které odkázal, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
10. *K prvnímu žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že sankce byla v daném případě uložena za umělé navýšení ceny předmětu dotace spočívající v tom, že se více než dvojnásobně lišila cena zboží dovezeného do ČR oproti ceně účtované příjemci dotace společností LightGate. Toto zjištění opírá žalovaný jednak o cenu zjištěnou znalcem z jednotlivých faktur, ale také z vlastního šetření. Žalovaný přezkoumal jednotlivé faktury a zjistil, že cena stanovená znalcem odpovídá i ceně zjištěné žalovaným (viz bod 54 napadeného rozhodnutí).
11. Dále žalovaný podotkl, že znalecký posudek č. 30012020 (dále jen „znalecký posudek“) byl zpracován na základě analýzy přepravní a celní dokumentace a stanovil obvyklou pořizovací cenu strojů pro prvního vlastníka na území ČR. Z dokladů ve spisu lze nadto zjistit, že náklady na dopravu a clo činí méně než 200 000 Kč. Toto zcela jasně potvrzuje závěr, že rozdíl mezi cenou určenou znaleckým posudkem a cenou fakturovanou žalobci není odůvodněn běžnými náklady na dopravu, clem či dalšími standardními výdaji. I cena pojištění se pohybuje maximálně v nižších jednotkách procent. Posudek byl vypracován nezávislým znalcem, jeho závěry nebyly vyvráceny žádným relevantním důkazem ze strany žalobce.
12. *Ke druhému žalobnímu bodu* žalovaný sdělil, že postupoval v souladu se smyslem a účelem kapitoly 11 Pravidel, která zakazují personální a majetkovou propojenost mezi zadavatelem a uchazečem. Stejně zásady je nutno dodržovat i v rámci subdodavatelského řetězce, pokud by taková propojenost mohla ovlivnit výběrové řízení, jelikož pak se jedná jen o účelové obcházení Pravidel. V daném případě bylo prokázáno, že subdodavatel Mass Ray byl ovládán osobou totožnou s vlastníkem žalobce, což naplňuje podmínky zakázané propojenosti a je v rozporu s principem transparentnosti a hospodárnosti nakládání s veřejnými prostředky. Že je třeba takové jednání postihovat, plně dokazuje znalec potvrzené více než dvojnásobné nadhodnocení ceny zboží. Stav, kdy sice dodavatel není personálně ani majetkově propojen se zadavatelem, ale fakticky dodá zadavateli zboží, které bylo původně ve vlastnictví jiné firmy personálně a majetkově propojené se zadavatelem, nelze považovat za stav v souladu s Pravidly, ale naopak za stav, který má za cíl Pravidla obcházet.
13. *Ke třetímu žalobnímu bodu* žalovaný sdělil, že dle šetření Policie ČR a následně dle obžaloby státního zástupce podané na žalobce i na jednatele žalobce, na společnost LightGate, na předsedu představenstva LightGate, na místopředsedu představenstva LightGate a na HUP – company s.r.o. (dále jen „HUP“) se tito v době nejméně od měsíce dubna 2013 do listopadu 2015 po vzájemné dohodě a úmyslu vylákat dotace ze strukturálních fondů EU a z rozpočtu

ČR účastníci na činnosti organizované skupiny v jednotlivých rolích a krocích, které byly organizovány tak, aby na sebe navazovaly a navenek budily zdání legálnosti a správnosti.

14. Jednatel žalobce vytvořil řetězec obchodních společností složených ze společnosti STRONG NOVA DEVELOPMENT LIMITED se sídlem British Virgin Islands (dále jen „Strong Nova“), Mass Ray a ze společnosti HUP, ovládané předsedou a místopředsedou představenstva LightGate, a žalobcem, které ovládal, a to za účelem provedení nákupu strojního zařízení za výrazně nižší cenu, než jakou poté deklaroval v žádosti o platbu jako cenu od dodavatele HUP pro žalobce. Žalobce na toto strojní zařízení čerpal předmětnou dotaci ve výši 50 % způsobilých nákladů. V průběhu realizace projektu žalobce předstíral, že strojní vybavení bylo pořízeno za vyšší cenu, než za jakou bylo pořízeno reálně, a to z důvodu, aby reálné náklady na pořízení předmětného vybavení korespondovaly s výší dotace. Předmětné vybavení se tak žalobci dostalo do vlastnictví zcela zdarma nebo za zanedbatelnou cenu.
15. Dle vyjádření předsedy představenstva L. P. LightGate vítěznou nabídku podala společnost LightGate, jejímž statutárním orgánem je L. P., který byl v období od 3. 3. 1999 do 12. 3. 2002 společníkem obchodní společnosti HUP a od 3. 3. 1999 do 19. 12. 2001 byl jejím jednatelem. Od 5. 6. 2009 do 26. 2. 2018 byla jednatelkou T. G., která je od 30. 9. 2005 společníkem a od 16. 8. 2013 jediným společníkem HUP. L. P. a T. G. byli v příbuzenském poměru a společnost HUP fakticky ovládal L. P., aniž by byl jejím statutárním orgánem či zplnomocněnou osobou.
16. Tato společnost koupila předmět dotace od společnosti Mass Ray, jejímž řídicím orgánem je společnost Strong Nova. Vlastníkem společnosti Strong Nova je jednatel žalobce, který má 100% podíl.
17. Uvedené dle žalovaného potvrzují i další doklady, a to podání Finančního vyšetřovacího úřadu ze dne 15. 9. 2021, značka FIA:BVI/FIA/9080/2021, kde je k otázce generální prokurátorky Úřadu Generální prokurátorky, Britské Panenské Ostrovy „*Kdo je skutečným akcionářem/společníkem společnosti STRONG NOVA DEVELOPMENT LIMITED, který tuto společnost ovládá?*“, odpovězeno, že podle rejstříku společníků je to jednatel žalobce. Dále Osvědčení o vzniku společnosti vydané vedoucím obchodního rejstříku Britských Panenských ostrovů, Zápis ze schůze jednatelů ze dne 5. 1. 2011 a Prohlášení – Prověrky due diligence zprostředkovatele ze dne 1. 11. 2012, kde je také jednatel žalobce uveden jako stávající akcionář a jednatel společnosti Strong Nova. Dále z dokumentu Director Declaration ze dne 25. 2. 2011, kde je uvedeno, že společnost Strong Nova je „director“ a 100% vlastník akcí a hlasovacích práv společnosti Mass Ray. Žalobce byl navíc s těmito doklady seznámen a mohl kdykoli v průběhu řízení doložit, že ovládající osobou této společnosti v rozhodném okamžiku nebyl. Tak však nikdy neučinil. Vzhledem k tomu žalovaný trval na tom, že jednatel žalobce byl ovládající osobou společnosti Mass Ray i v období, kdy bylo prováděno výběrové řízení, uzavřena smlouva a docházelo k dodávkám.
18. Na základě výše uvedeného tedy bylo zjištěno, že dodavatel je personálně a majetkově propojen s příjemcem dotace, s čímž souvisí i umělé navýšení kupní ceny.
19. Žalovaný doložil ovládací strukturu společnosti Mass Ray na základě relevantních listin a svědeckých výpovědí. Tyto důkazy byly řádně zhodnoceny a prokazují, že v rozhodné době byla tato společnost ovládána osobou spojenou s příjemcem dotace.

20. *Ke čtvrtému žalobnímu bodu* žalovaný uvedl, že zřízením zástavního práva došlo k ohrožení udržitelnosti projektu, kdy v případě, že by se toto právo realizovalo, žalobce by ztratil právní titul k místu, kde měl být projekt realizován.
21. *K pátému žalobnímu bodu* žalovaný konstatoval, že respektoval aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které je i v řízeních podle § 11a zákona o SZIF třeba posoudit přiměřenost uložené povinnosti vrátit dotaci. V projednávané věci bylo jednoznačně prokázáno, že podmínky pro získání dotace byly uměle vytvořeny, tedy že dotace byla poskytnuta v důsledku závadného jednání žalobce. Za těchto okolností je vrácení celé dotace v souladu s účelem právní úpravy i judikaturou Nejvyššího správního soudu, která výslovně uvádí, že v případech umělého vytvoření podmínek pro získání dotace je povinnost vrátit 100 % poskytnutých prostředků přiměřená a odpovídá závažnosti porušení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 108/2022-57, bod [54]).

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
23. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť žalobce podle § 51 s. ř. s. s rozhodnutím věci bez jednání nevyjádřil nesouhlas a žalovaný s takovým projednáním věci výslovně souhlasil.
24. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle kap. 3 bodu l) části A Pravidel v případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout/proplatit. Dotaci nelze poskytnout/proplatit rovněž v případě, pokud bylo ze strany žadatele/příjemce dotace či s jeho vědomím třetí osobou úmyslně podáno nepravdivé prohlášení nebo nepravdivý důkaz. V kterémkoli z těchto dvou případů bude žadatel/příjemce dotace navíc vyloučen z poskytování dotace v rámci téhož opatření během daného a následujícího roku; C.
 - Podle kap. 11 odst. 3 písm. a) odrážka devět části A Pravidel žadatel/příjemce dotace nesmí vyzvat k podání nabídky osobu (FO, PO), která má vztah k žadateli, jako k zadavateli zakázky, tj. nesmí vyzvat k podání nabídky osobu blízkou (§ 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) nebo osobu, která je personálně (např. dle výpisu z registrů) nebo majetkově propojena s žadatelem/příjemcem dotace.
 - Podle kap. 11 odst. 3 písm. c) odrážka sedm části A Pravidel dodavatel, který podal nabídku v zadávacím řízení, nesmí být personálně ani majetkově propojen se zadavatelem nebo s jiným dodavatelem v tomtéž zadávacím řízení.
25. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
26. Soud předně s ohledem na formulaci žalobních bodů akcentuje, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů. Je to totiž právě žalobce, kdo se domáhá přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí. Soud pak podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkumává

napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v obecné rovině. Soud totiž není oprávněn a rovněž ani povinen na žalobní body jakkoliv usuzovat nebo je dovozovat. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, Sb. NSS 2162/2011, ve kterém konstatoval, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“*.

27. Dále soud připomíná, že žalovaný založil napadené rozhodnutí na čtyřech důvodech, pro které byla žalobci uložena povinnost vrátit dotaci v plné výši, přičemž nejzávažnějším důvodem pro vrácení dotace bylo umělé vytvoření podmínek pro získání dotace. Konkrétně skutečnost, že stroje, které byly předmětem dotace, byly žalobci fakticky dodány společností Mass Ray, která byla přes společnost Strong Nova ovládána jednatelem žalobce, který byl jeho 100% vlastníkem. Nadto došlo k podstatnému (cca trojnásobnému) navýšení kupní ceny strojů.
28. *První žalobní bod* neshledal soud důvodným. Předně tvrzení žalobce, podle kterého žalovaný staví závěr o nepřiměřeném navýšení ceny na znaleckém posudku, neodpovídá napadenému rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný navýšení ceny předmětu dotace založil jednak na znaleckém posudku, jednak na vlastním šetření (viz bod 54 napadeného rozhodnutí). K závěru o navýšení ceny předmětu dotace tedy žalovaného vedly dvě skupiny důkazů, a to znalecký posudek a vlastní šetření žalovaného. Obě skupiny důkazů směřovaly žalovaného takřka ke shodnému závěru o navýšení ceny předmětu dotace. Vlastní šetření žalovaný postavil na analýze jednotných správních dokladů, tzn. dokladů sloužících k celní deklaraci zboží ze zemí mimo EU za účelem jeho propuštění do celního režimu. Již z tohoto důvodu nemůže být námitka žalobce úspěšná.
29. Pokud jde o závěry znaleckého posudku, dospěl soud k závěru, že žalobce tyto závěry relevantním způsobem nezpochybnil. Nelze souhlasit s tvrzením žalobce, že měla být zjišťována obvyklá cena pro srovnatelné plnění, neboť taková cena není rozhodná. Předmětem dotace byly konkrétní stroje, přesně specifikované v zadávací dokumentaci veřejné zakázky, na základě které byla uzavřena kupní smlouva ze dne 30. 10. 2014 mezi žalobcem a společností LightGate. V návaznosti na tuto skutečnost byl formulován úkol znalce, a to stanovit obvyklou cenu předmětných strojů, a to ke dni uzavření uvedené kupní smlouvy. Žalobce v podané žalobě obecně poukazoval na to, že nebyly zohledněny některé služby (záruka, servis, uvedení do provozu, doprava, clo, kurzová rizika apod.), avšak tato tvrzení nikterak blíže nerozvedl ani nedoložil. Z podkladů založených ve správním spisu (zejména ze zadávací dokumentace příslušné zakázky a z uvedené kupní smlouvy) nevyplývá, že by cena předmětu dotace měla zahrnovat rovněž cenu servisu či údržby. Ostatní žalobcem uváděné položky (záruka, uvedení do provozu, doprava do místa plnění) jsou obvykle součástí kupní ceny. Nadto tyto položky standardně nedosahují takové výše, která by mohla odůvodnit trojnásobné navýšení ceny předmětu dotace.

30. K tvrzení žalobce, že žalovaný nevyvrátil jeho odborně formulované výhrady, soud uvádí, že se jím nemohl blíže zabývat. Žalobce totiž soudu nekonkretizoval, které námitky proti stanovení ceny předmětu dotace měly zůstat ze strany žalovaného nevypořádány, a omezil se pouze na obecné tvrzení. Toliko v obecné rovině soud na základě napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaný odpovídajícím způsobem zareagoval na žalobcem uplatněné námitky týkající se navýšení ceny předmětu dotace.
31. *Druhý žalobní bod*, ve kterém žalobce namítal extenzivní výklad Pravidel, není oprávněný. K uvedené námitce soud odkazuje na kap. 11 odst. 3 písm. a), c) a dále kap. 3 bodu l) části A Pravidel. Podle těchto ustanovení je nepřípustné, aby mezi zadavatelem zakázky (příjemcem dotace) a dodavatelem existovalo personální nebo majetkové propojení a současně aby byly uměle vytvářeny podmínky pro získání dotace. Účelem těchto ustanovení tedy je, aby soutěž o předmět zakázky proběhla transparentně mezi nezávislými subjekty a byla získána „co nejvýhodnější“ cena vzniklá konkurenčním bojem (tlakem).
32. V projednávaném případě z podkladů správního spisu vyplývá, že stroje pořízené z dotace byly získány od společnosti Mass Ray, a to prostřednictvím společnosti HUP (první vlastník v ČR) a následně dodány společnosti LightGate, která byla formálním dodavatelem žalobce. Současně bylo prokázáno, že řídicím orgánem Mass Ray byla společnost Strong Nova, jejímž konečným vlastníkem byl jednatel žalobce a jeho 100% vlastník. Subdodavatelem plnění tak byla společnost ovládaná stejnou osobou jako příjemce dotace. Osoba zadavatele a subdodavatele tak fakticky splynuly. Současně došlo k podstatnému navýšení ceny.
33. Situace, kdy jeden ze subdodavatelů zakázky je přímo ovládán stejnou osobou jako příjemce dotace a současně kdy došlo k podstatnému navýšení ceny, zcela jednoznačně odporuje účelu uvedených ustanovení. V tomto případě se totiž vytratil prvek nezávislosti a konkurenčního boje. Takto vzniklé „soutěžní“ prostředí je pouze zdánlivé a představuje uměle vytvořenou podmínku ve smyslu kap. 3 bodu l) části A Pravidel. V projednávaném případě tedy došlo k porušení kap. 3 bodu l) Pravidel, ve spojení s kap. 11 odst. 3 písm. a), c) části A Pravidel, a to bez ohledu na to, že nebyla prokázána propojenost mezi žalobcem a společností LightGate. Opačný výklad by byl v rozporu se smyslem a účelem Pravidel.
34. *Třetímu žalobnímu bodu*, ve kterém žalobce namítal neunesení důkazního břemene ovládní, nelze přisvědčit. V uvedeném žalobním bodě žalobce rozporuje autentičnost listin o ovládní společnosti Mass Ray a jejich vztah k rozhodnému období. Žalobce tak však činí pouze v obecné rovině, aniž by soudu sdělil, na základě jakých konkrétních skutečností a důkazů tyto listiny zpochybňuje. Poukaz žalobce na cizozemský původ těchto listin je naprosto nedostatečný. Za situace, kdy žalobce relevantním způsobem nezpochybnil listiny, které jsou obsahem správního spisu (a to včetně jejich překladu), nemá soud žádný důvod se od závěru žalovaného odchýlit.
35. Toliko pro úplnost soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel z celé řady listin vážící se ke vzniku, k organizačnímu schématu a k vlastnickým vztahům společnosti Strong Nova a Mass Ray a z dokladů o dodávkách. Tyto listiny soud považuje za vnitřně konzistentní, navazující na sebe a dopadající právě na období dodávek.
36. Soud rovněž neshledal, že by žalovaný toliko převzal tvrzení z trestního spisu bez kritického zhodnocení relevance k dotačním Pravidlům. Naopak z napadeného rozhodnutí a z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný doplnil správní spis o nezbytné podklady a provedl dokazování ve věci (viz např. body 51 až 53 napadeného rozhodnutí). Na základě

provedeního dokazování následně žalovaný ve věci učinil vlastní úvahu. Úvaha žalovaného je plně srozumitelná a přezkoumatelná.

37. *Ke čtvrtému žalobnímu bodu* soud uvádí, že mu z formulace žalobního bodu není zřejmá podstata žalobní námitky. Žalobce totiž neuvádí žádnou srozumitelnou skutkovou ani právní argumentaci, která by vyvracela zjištění, že zástavní právo bylo zřízeno k místu realizace projektu i pro jiné projekty. To naopak žalobce ve svém odvolání výslovně připustil. V důsledku této nekonkrétnosti se soud může s námitkou vypořádat pouze obecně, a to konstatováním, že napadené rozhodnutí obsahuje jasné odůvodnění, proč takové zajištění odporuje podmínce Pravidel. Pravidla totiž připouští zástavu pouze v rozsahu nutném pro realizaci dotovaného projektu, což se v projednávaném případě v důsledku existence smluvního zástavního práva nestalo. Předmětem dotace pak byl nejen nákup strojního vybavení (jak sugeruje žalobce), ale rovněž i rekonstrukce výrobních prostor (zejména nové betonové lité podlahy s bezprašnou úpravou, výměna krytiny střechy, výměna větracích komínů, tepelná izolace střešního pláště), tzn. i místo realizace projektu. Na uvedeném nic nemění, že větší část dotace směřovala do strojního vybavení.
38. *Rovněž pátý žalobní bod* obsahuje velmi kusou argumentaci. Žalobce vyčítá žalovanému nepřezkoumatelnost volby maximální sankce. K uvedené námitce soud odkazuje na napadené rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že důvodem uložení sankce ve výši 100 % dotace bylo zjištění žalovaného, že si předmět dotace fakticky dodal sám žalobce, a to za cenu, která výrazně převyšovala obvyklou tržní cenu, respektive cenu, za kterou bylo zboží dodáno prvnímu vlastníku. Žalobce tedy měl možnost ovlivnit cenu i výběr dodavatele, čímž byl narušen základní smysl podpory (nezávislé a efektivní vynaložení prostředků). Nadhodnocení ceny mělo přímý a měřitelný dopad na výši požadované dotace. Jednání žalobce vykazovalo znaky simulace či zastřené jednání. Na základě shora uvedeného žalovaný shledal vědomé a systémové porušení Pravidel ze strany žalobce odůvodňující sankci ve výši 100 % dotace. Snížení sankce by dle žalovaného fakticky znamenalo legalizaci zisku z „podvodu“ na dotačním systému, což by bylo v rozporu s účelem ochrany veřejných prostředků.
39. Z výše uvedeného vyplývá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval výší uložené sankce a žalobci srozumitelným a přezkoumatelným způsobem sdělil, proč dospěl k závěru o nezbytnosti uložení sankce ve výši 100 % dotace, respektive proč nebylo možno uložit sankci mírnější. Žalobce úvahy žalovaného v podané žalobě nikterak konkrétně nerozporoval, když jeho tvrzení zůstala toliko v obecné podobě. Za uvedené situace neměl soud žádný důvod se od úvahy žalovaného jakkoliv odchýlit.
40. Závěrem soud uvádí, že podaná žaloba obsahuje řadu tvrzení (např. odkazy na jednotlivé rozsudky Nejvyššího správního soudu, tvrzení „*Předčasnost ŽOP nebyla individualizována; paušální postih je nepřiměřený*“, „*Procesní pochybení při převzetí důkazů z trestního řízení*“, „*Pouhá recepce obžaloby a úředních záznamů bez provedení a zhodnocení důkazů ve správním řízení porušuje povinnost hodnotit důkazy a vypořádat námitky. Správní orgán musí sám posoudit věrohodnost a relevanci pro dotační pravidla; nestačí odkázat na trestní spis.*“), která postrádají jakoukoliv vazbu na projednávaný případ. Absence jakékoliv individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu způsobuje, že tvrzení žalobce nelze vůbec považovat za žalobní bod ve smyslu rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, Sb. NSS 2162/2011, a to ani v zárodku. Z uvedeného důvodu se soud těmito tvrzeními dále nezabýval.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. února 2026

Milan Tauber v.r.
předseda senátu